

mandskab udstationeret under IFOR. Det er en holdning, som vi selvfølgelig i regeringen helt og holdent deler.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg skal fuldstændig bekræfte, at det er en relativt let opgave at nævne utallige eksempler på, at de etniske udrensninger er fortsat i Bosnien. Men det, der sådan set var det afgørende i det indlæg, jeg holdt, var, at nogle af de ting, der var sket, havde vi sådan set forudset, sidste gang vi diskuterede dette, nemlig for 1 år siden.

Hvis vi konkret for 1 år siden fra talerstolen havde sagt, at man ville opleve en situation, hvor de serbiske bydele i Sarajevo først ville blive etnisk rensset af serbiske kriminelle, husene brændt ned, og at, når det var sket, de få, der blev tilbage, ville blive chikaneret af det muslimske regeringspoliti, samtidig med at IFOR var til stede, men ikke greb ind, eller hvis vi havde sagt, at NATO-styrkerne ikke skulle beskytte hjemvendende flygtninge mod at blive pryglet, tror jeg faktisk, at udenrigsministeren ville være gået herop og have sagt, at det da var noget frygtelig propaganda.

Men det er desværre det, der er sket, og man har efterfølgende konstateret, at det ikke er IFOR-styrkernes opgave at beskytte hjemvendende flygtninge, at det ikke er IFOR-styrkernes opgave at forhindre flygtninge i at blive pryglet.

Derfor synes jeg, at vi har en større politisk diskussion tilbage. O.k., vi fik en diskussion om det danske forsvarsbudget, men det løser nok ikke noget problem i Bosnien. Vi får ikke den diskussion her, men vi har den stadig væk til gode.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Det er da fuldkommen rigtigt, når hr. Søren Søndergaard siger, at der er sket mange overgreb og krænkelser bl.a. i Sarajevo, efter at Daytonaftalerne blev indgået og IFOR-styrken ankom. Men de kan da ikke sammenlignes med det, der var sket det forudgående år.

Jeg kan også citere fra hr. Søren Søndergaards tale for 1 år siden:

»Så derfor . . .«, sagde hr. Søren Søndergaard, » . . . kan denne fredsaftale meget let komme til at føre til yderligere etnisk udrensning og opdeling, som vi i øvrigt allerede ser på nuværende tidspunkt.

Så kan man stille spørgsmålet: Jamen vil vore soldater ikke forhindre det? Vi bliver nødt til at indrømme, vores tillid på det plan er meget lille. Man må stille spørgsmålet: Hvad gjorde de hollandske soldater i Srebrenica? Hvad gjorde hele UNPROFOR-systemet i Srebrenica, mens 8.000 mennesker åbent blev slået ihjel? Ja, vi ved, de drak champagne med krigsforbryderen Mladic, men hvad gjorde de ellers?«

Hr. Søren Søndergaards argument for at gå imod dansk deltagelse i IFOR-styrken var, at det kunne komme til noget, som svarede til Srebrenicamassakren. Og det er noget helt, helt andet end de afbrændinger, der skete i Sarajevo.

Min pointe er, at styrken bevirkede, at den slags massakrer forsvandt. Hvis vi vil sammenligne med, hvor mange der blev slået ihjel året forud for IFOR-styrkens ankomst, Daytonaftalens ikrafttræden, og året efter, altså det forløbne år, er det i det forløbne år kun en ubetydelig brøkdel af, hvad det var året forud. Det er altså ikke rigtigt, at de danske og andre soldater ikke har kunnet hindre gentagelser af sådan noget som Srebrenicamassakren og andre afskyelige forbrydelser, for det har de faktisk gjort.

(Kort bemærkning).

Niels Ahlmann-Ohlson (KF):

Med dette beslutningsforslag går Danmark ind på det militære område og gør en mægtig indsats. Vi får en langt større rolle, end vi har haft tidligere, fordi vi kun reducerer antallet af folk ganske lidt i forhold til de øvrige lande.

Ministeren taler i sit beslutningsforslag om, at det også skal sikre den civile udvikling, og derfor vil jeg gerne benytte lejligheden i dag til at opfordre ministeren til at følge det op på den diplomatiske front. Det har jeg gjort ved andre lejligheder, uden at det har gjort noget stort indtryk på ministeren, men var det ikke rimeligt efter 5 års grusom borgerkrig fra Slovenien i nord til helt sydpå, at vi fra dansk side nu sørgede for at formalisere de diplomatiske forbindelser, som jo er i orden, men som alligevel ikke er fulgt op af en tilstedeværelse.

Danmark har mig bekendt ingen ambassade i Slovenien. Danmark har mig bekendt ingen ambassade i Zagreb. Danmark er noget repræsenteret i Bosnien. Udenrigsministeren, der jo fremsætter dette beslutningsforslag i dag, som trækker på forswarets ressourcer, bør i sit eget Udenrigsministerium virkelig gøre, hvad han kan for at fremlægge planer, sådan at vi nu, hvor vi normaliserer, også støtter dem.